

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XI. Ecclesia non debet propter alicuius appellationem debitiss obsequiis defraudari: canonici etiam saeculares debitam in ecclesiis tenentur facere residentiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

præbendam vnam in ecclesia vestra communi consensu & voluntate dedistis , ita quidem , quod Missam de sancta Maria , nisi sit corporis infirmitate grauatus , debeat quotidie celebrare , qui ecclesiam vestram non nisi communi tam præpositi quam capituli consensu , potest dimittere , nec cuiquam præbendæ illius anniuersarium delegare . Quam siquidem constitutionem eatenus confirmauimus , vt prædictus sacerdos ecclesiæ , nisi infirmitate corporis fuerit impeditus , assidue debeat officium suum impendere : & quanto feruentius potest , salua honestate sua & debita deuotione , Missarum solennia celebrare : nec sibi liceat hoc , illinc se ad aliam ecclesiam tranferendo aut voluptatis causa subtrahere .

C A P . X . *Idem Beluacensi episcopo , in eodem libro .*

Significatum est nobis & pro certo monstratum , quod Griboldus nondum incipiens esse quatuordecim annorum , timore magistri , qui eum literis erudiebat , habitum religionis suscepit in ecclesia de Ruffinis , & inde sicut puer infra annum exiuit , & per sæculi vanitates iam sex annis & eo amplius vagabundus discurrit . Vnde quoniam huius rei veritas nobis non constat , fraternitati tuæ per A. S. mandamus , quatenus rem ipsam diligenter inquiras , & si inuenieris , quod non fuerit a parentibus oblatus , nec incepit esse quatuordecim annorum , quando ad religionem accessit , & eum infra quartumdecimum annum voti poenituerit , & ab ecclesia recesserit , si in sèculo voluerit remanere , & eum ab ipso voto quod fecit auctoritate pontificali absoluas , & eum absolutum tam in ecclesia de Ruffinis , quam populo tuæ ciuitatis studeas publicare . Si autem a parentibus suis forte oblatus , seu quartumdecimum annum compleuerat , cum religionem intravit , siue post quartumdecimum annum professionem a se factam ratam habuit , eum ad eamdem vel aliam religionem transfire , ecclesiastica districione compellas .

C A P . XI . *Idem Salabriensi episcopo , in eodem libro .*

Peruenit ad nos , quod cum tu Rog. filium V Vilhelmi ecclesiæ tuæ canonicum , vt debitam in eadem ecclesia residentiam ficeret , monuisses , ad audientiam nostram in appell-

<sup>ANNO CHRISTI
1179.</sup> appellationem prorupit, & appellationi suæ terminum, proximum festum beati Lucæ præfixit. Quoniam igitur indignum est, per eius vel aliorum subterfugia, præscriptam ecclesiam debitis obsequiis defraudari, cum ipse frustratoriae dilationis causa appellasse videatur: fraternitati tuæ per A. S. mandamus, quatenus præfatum Rog. diligenter & studiose commoneas, ut in eadem ecclesia debitam, omni mora postposita, faciat residentiam, vel infra proximum festum beati Lucæ appellationem suam profecturus, ad nos veniendi iter arripiat. Interim vero alicui honestæ personæ vices eius in ecclesia prætaxata exequendas committas: & tantum ei de beneficiis illius, appellatione cessante, affignes, vnde possit congrue sustentari. Quod si prælibatus Rog. alterum istorum adimplere neglexerit, tu eum extunc præbenda sua, omni appellatione & contradictione cessante, priues: & eam alicui viro discreto & honesto, nullius appellatione admissa, concedas pariter & affignes.

CAP. XII. *Idem Tornacensi episcopo, in eodem libro.*

Veniens ad nos mulier latrix præsentium, lacrymabili nobis confessione monstrauit, quod cum de quodam filium genuisset, & ille sibi turgido sæpe vultu improperset, quod filius eius non esset, ipsa iracundia calore & furore animi ducta, eumdem filium interfecit. Quo comperto, comes Flandrensis eam totam terram suam usque ad septennium abiurare coegit, nisi de nostra licentia * remaneret. Cumque se nostro conspectui præsentasset, & quod crucem suscepisset, Hierosolymam se profecturam monstrasset, nos videntes quod in partibus illis præsentia illius non potest esse utilis, sed damnsa, eam ab Hierosolymano itinere reuocantes, ipsam fraternitati tuæ duximus remittendam, præsentium auctoritate mandantes, quatenus prædictam mulierem labores inducere, ut in aliquod monasterium tui episcopatus transeat, & ibi peccata sua perpetua pœnitentia deploret. Si autem repugnante carnis fragilitate, ad hoc induci noluerit, ei licentiam nubendi in Domino tribuas: quia tutius nobis videtur ut in Domino nubat, & vni soli quam multis adhæreat.